

ספר משלי פרק ט

- (ד) מִי פָתִי יִסֹר הִנֵּה חָסֵר לֵב אֲמַרְהָ לּוֹ:
(ה) לָכוּ לְחַמּוּ בְלִחְמִי וּשְׂתוּ בֵּינִי מְסַכְתִּי:

ביאור הגר"א - משלי פרק ט פסוק ד

מי פתי יסור הנה חסר לב אמרה לו – כלומר הפתי שהוא נתפתה מחמת שרוצה לילך בטוב, "יסור הנה" ויראה טובת התורה ששולחנה גדול משולחנו כו', אבל "החסר לב" אינו מועיל לו מה שיראה הנאת התורה, לכן ו"אמרה לו" שצריך לאמר לו ולרכך לבו בדברים:

ביאור הגר"א - משלי פרק ט פסוק ה

לכו לחמו בלחמי – הוא תורה שבכתב שהוא לחם כנ"ל, כמו שהלחם הוא מתוקן כל צרכו ואין חסר אלא לאכול, כך התורה כבר מתוקן כל צרכה. "ושתו ביין מסכתי" הוא תורה שבע"פ מפני שמערב הכל כמ"ש למעלה. ולכן נקרא מסכת לפי שמערב הכל כמ"ש מסכה יינה. ביין מסכתי – והיינו שכבר הערכתי לפניכם הכל. והנה התורה שבכתב ותורה שבע"פ נתחברו בי"ג מידות שהתורה נדרשת בהן בסוד אחד, והן כלול משניהם בסוד כ"ו דרכים הידועים ב' פעמים י"ג. ה' אחד ושמו אחד, והן פו"א דיודין ודאלפין ב' המזלות וזהו בלחמי ביין:

ספר אור תורה לר' יצחק אייזיק חבר - אות צז

כי ידוע שיום ולילה הם דכרא ונוקבא, וחבורם הוא על ידי התורה, וצריך לכלול מדת יום בלילה ומדת לילה ביום, כמו שנאמר, "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד" (בראשית א, ה), והוא בחינת תורה שבכתב עם תורה שבעל פה על ידי י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, והוא ענין היחוד כמו שכתב הגאון בפרושו לתקונים, שה' תיבות ראשונות של פרשת, "שמע ישראל כו" (דברים ו, ד) הם ה' חמשי תורה שבכתב, ו' תיבות שב"כ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" הם ו' סדרים של תורה שבעל פה, וחבורם על ידי תיבת "אח"ד" שהם י"ג מדות שהתורה נדרשת בהם, מתורה שבכתב לתורה שבעל פה, ותיבת אחד נכלל כלו בנוקבא, ולכן התחלת תורת כהנים הוא בריתא דרבי ישמעאל בי"ג מדות התורה נדרשת בהם כו'...